

23 Απριλίου 2015

Ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ο Κύπριος

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Μαρτύρησε στις 23 Απριλίου 1752 στην Πτολεμαΐδα της Παλαιστίνης

Ήταν νέος στην ηλικία, ωραίος στην όψη, φρόνιμος στον νου και σώφρων στα ήθη. Εξαιτίας της φτώχειας και της σκλαβιάς έφυγε από την ιδιαίτερη πατρίδα του την Κύπρο, από μικρό παιδί, και πήγε στην Πτολεμαΐδα, Άκρι ή Άκκρα, της Παλαιστίνης, για να εργαστεί να ζήσει. Εκεί μπήκε στην υπηρεσία ενός Ευρωπαίου πρέσβη. Δουλειά του μεταξύ των άλλων ήταν να ψωνίζει τρόφιμα για την οικία του αφέντη του. Είχε δε συνήθεια να πηγαίνει σε μια Τούρκισσα πτωχή για να αγοράζει φρέσκα αυγά. Η Τουρκάλα εκείνη είχε μια κόρη σε ηλικία γάμου, η οποία πολλές φορές έβγαινε και συνομιλούσε ελεύθερα με τον Γεώργιο, ακόμα κι όταν απουσίαζε η μητέρα της, Κάποιες γειτόνισσες, βλέποντας πως ο νέος δεν αγοράζει αυγά από αυτές, φθόνησαν και έβαλαν στο νου τους να του κάνουν κακό.

Κάποια μέρα λοιπόν, που ο Άγιος πήγε να αγοράσει αυγά, απουσίαζε η Τουρκάλα, του άνοιξε η κόρη και κατά τη συνήθειά του μπήκε στο σπίτι να πάρει τα αυγά. Συνεννοημένες τότε οι γειτόνισσες όρμησαν στο σπίτι, άρπαξαν τον νέο και άρχισαν να φωνάζουν δυνατά πως είπε ότι θα γίνει Τούρκος και θα παντρευτεί την κοπέλα. Συγχρόνως μαζεύτηκαν και πολλοί Τούρκοι, τον άρπαξαν και τον πήγαν στον δικαστή ψευδομαρτυρώντας πως θα γίνει Τούρκος. Ο κριτής τον ρώτησε αν είναι αλήθεια όλα αυτά. Ο Γεώργιος του απάντησε με πολύ θάρρος ότι ουδέποτε είπε τέτοια κουβέντα, ούτε καν του πέρασε από τον νου τέτοια σκέψη και πως εκείνοι από κακία τον συκοφάντησαν και ότι Χριστιανός γεννήθηκε και Χριστιανός θέλει να πεθάνει.

Άρχισαν τότε να του τάζουν δώρα μεγάλα, δόξες, τιμές, αξιώματα αλλά δεν μπόρεσαν να καταφέρουν τίποτα. Χρησιμοποίησαν ύστερα διάφορες τιμωρίες αλλά και πάλι δεν μπόρεσαν να κάμψουν το φρόνημα του Αγίου. Έτσι εξέδωσε ο κριτής την τελική του απόφαση. Θάνατος.

Ήταν ημέρα Παρασκευή, ημέρα λατρείας για τους Μουσουλμάνους. Αφού βγήκαν από το τζαμί τους, που ήταν κοντά στη θάλασσα, στάθηκαν όλοι έξω στη μεγάλη πεδιάδα και έκαναν συμβούλιο. Έφεραν τον Άγιο σιδηροδέσμιο και τον έβαλαν στη μέση, του ανακοίνωσαν την εναντίον του απόφαση και άρχισαν να τον κολακεύουν και να τον παρακαλούν να γίνει μουσουλμάνος. Ο Άγιος τους ήλεγξε με πολλή τόλμη για τις ενέργειές τους, οπότε βλέποντας τη σταθερότητά του, στάθηκαν όλοι κυκλικά γύρω του κρατώντας τα πιστόλια τους και του είπαν πως αν δεν αλλάξει γνώμη θα τον σκοτώσουν. Ο Άγιος αντί άλλης απαντήσεως ύψωσε τα αλυσοδεμένα χέρια του στον ουρανό και με μεγάλη φωνή είπε :

Κύριε Ιησού Χριστέ δέξαι το πνεύμα μου και αξιώσον με της Βασιλείας Σου.

Μόλις τα είπε αυτά τον πυροβόλησαν όλοι αμέσως με τα πιστόλια τους. Και καθώς έπεσε κάτω όρμησαν με τα μαχαίρια τους και έκαναν κυριολεκτικά κόσκινο το μαρτυρικό εκείνο λείψανο.

Ενώ ακόμα δεν είχαν χορτάσει την κακία τους, εξεγέρθηκε εναντίον τους η ίδια η φύση. Ενώ στη θάλασσα επικρατούσε γαλήνη, έγινε ένας μεγάλος αναβρασμός, η θάλασσα αγρίεψε, κι ενώ ήταν σε απόσταση βολής τυφεκίου και περισσότερο, βγήκε από τον συνηθισμένο τόπο της κι ήλθε πρώτα ως το λείψανο και φαινόταν πως το τιμά και το σέβεται, ξεπλένοντας το μαρτυρικό αίμα που έτρεχε από αυτό,ώσπου έγινε όλη σαν κόκκινος αφρός από κιννάβαρη. Και μετά όρμησαν τα νερά, σαν θηρίο ανήμερο,στο τζαμί των Αγαρηνών και σαν να ζητούσαν να το γκρεμίσουν. Τρομοκρατημένοι οι Τούρκοι, φοβούμενοι μήπως καταποντισθεί όλη η πόλη, έτρεξαν στους Χριστιανούς και τους ανάγκασαν να πάνε να πάρουν το τίμιο λείψανο και να το θάψουν.

Όταν το σήκωσαν με πολλές τιμές και το έθαψαν, ησύχασε η θάλασσα και,αφού καθάρισε ωςάν δούλη το αγιώτατο αίμα του μάρτυρος,αποσύρθηκε στον τόπο της.

Για τρεις συνεχόμενες νύχτες ουράνιο φως κατέβαινε στον τάφο του Αγίου και όλη η πόλη έφεγγε από ένα γλυκύτατο φως από εκείνο τον πύρινο στύλο που ερχόταν από τον ουρανό. Σε ανάμνηση αυτού του γεγονότος οι Χριστιανοί συνήθιζαν να πηγαίνουν μικροί και μεγάλοι και πολλοί ασθενείς στον τάφο του Αγίου και να ανάβουν πολλά κεριά. Πολλά θαύματα έγιναν στον τάφο του Αγίου. Μολονότι συνηθίζεται η ανακομιδή των λειψάνων των Αγίων, ο τάφος του Αγίου παρέμεινε

ανέπαφος μεταξύ του Ι. Ναού του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και του κτηρίου της Ι. Μητροπόλεως Πτολεμαΐδος μέχρι το 1963. Τότε, κατόπιν συνεννοήσεως του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ' και του Πατριάρχου Ιεροσολύμων Βενεδίκτου ανοίχθηκε ο τάφος παρουσία του Μητροπολίτου Ναζαρέτ Ισιδώρου, του ηγουμένου της Ι. Μονής Μαχαιρά Ελπιδίου, του μοναχού της Ι. Μονής Σταυροβουνίου Νικάνδρου και άλλων κληρικών της Παλαιστίνης.

Τοποθετήθηκαν σε κατάλληλη θήκη και αρχικά διαφυλάχτηκαν στον πλησίον Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Μεταφέρθηκαν στη Κύπρο, στις 13 Απριλίου 1967 από αντιπροσωπία της Εκκλησίας της Κύπρου, με επικεφαλής τον Χωρεπίσκοπο Τριμυθούντος Γεώργιο και κατόπιν Μητροπολίτη Νικαίας.

Σήμερα ευρίσκονται στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου στον Άγιο Δομέτιο Λευκωσίας.